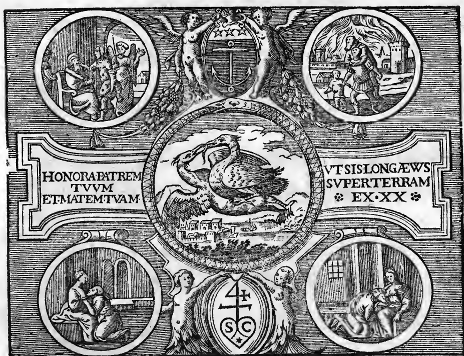
ΥΨΙΚΛΕΟΥϹ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΟϹ.
HYPSICLIS
ANAPHORICVS,
SIVE DE ASCENSIONIBVS.

Quà Græcè, quà Latinè vulgatus
per IACOBVM MENTELIVM.

PARISIIS,
EX OFFICINA CRAMOSIANA.

M. DC. LVII.
Cum Priuilegio Regis Christianißimi.

VIRO PERILLVSTRI ATQVE OPTIMO IACOBO LAMBINO, IN PRINCIPE GALLIARVM CVRIA PATRONO,

Iuris Legúmque peritiâ, probitate ac eloquentiâ ſpectatiſſimo.

IACOBVS MENTELIVS Doctor Medicus Pariſ.

NONNVLLAM *fortaſſis cenſuræ notam videbor ſubire*, VIR CLARISSIME, *qui de primis tale quale hoc, Studiorum meorum tentamentis, dicam*

an nugamentis? recreare, ac tuo ſub nomine in vulgus emanare ſuſtineam. Quaſi ita diſtincto Latinè à me Commentariolo, Te Fori Lumen inſigne demereri valerem, & unà condignè Muſis elegantioribus facere. Sed non ita ſuffenus ſum certè, vt tenuem iſtam opellam hiſce Laureis parem eſſe exiſtimem. Quid porrò mentis habuerim in Editione illius, iuuat aperire. Iacebat apud me ſitu ac puluere obductus Hypſiclis Anaphoricus, quem quondam ciuitate Romanâ donaram, quo vſque nuper Eraſmius Bartholinus, Danus quidem nobilis ac eruditus, Gaſparis τȣ̃ μακαρίτου filius, & Thomæ Anatomicorum aquilæ frater germanus, Mathematices nunc Regius Haffniæ Profeſſor digniſsimus, Lutetiâ tranſiens, me honoratum veniſſet. Nam tum habitis vltrò citróque ſermonibus de vetuſtis quibuſdam Liberalium Artium Scriptoribus, quorum per ſummam Po-

ſterorum incuriam, adhuc opera pleraque laterent: de Heliodori tandem Opticâ, quam Latio traductam cum Obſeruationibus, hîc edere ſtatuerat, conſilium aperuit; ſimulque rogauit, ne vellem, ἀνέκδοτον Hypſiclem, (de quo ad eum ex aduerſo iam egeram) vltra premere. Non potui ſanè iuueni tam docto, támque humano, non morem gerere: ac priſcæ id Aſtrologiæ περὶ τῆς τῶν ζωδίων ἀναφορᾶς in Alexandrino Climate (cuius ope Cætera dignoſcentur facilè) non vtique publicare. En igitur, VIR PRÆSTANTISSIME, *honori ac meritis ipſum dedico tuis. Patere, amabo, ea quæ admirationi magnæ ſunt aliis, tantillo hoc cultu exceptum me ire. Nec ita, ſi placet, pudori indulgeas, quin etiam aliquid veritati concedas. Neque verò ad literarium arrhabonem iſtum meæ in te obſeruantiæ ſingularis, tua ſolum me virtus appellat; ſed & inſuper amor,*

quo me iamdudum, pro ea, quâ mades humanitate totus, haud vulgariter amplecteris. Adeo vt, si is à me non eliceret: hæc suo merito exprimeret. Satis tamen superque intelligo, LAMBINE SVAVISSIME, *munusculo hocce haudquaquam apud te liberari me posse: Sic vt vicem propensæ meæ voluntatis potiùs id fuerit; quàm iusti officij aut testimonij vllius. Vale.* LVTETIÆ PARISIOR. IIII. Non. Septembris An. Æræ Christianæ M. DC. LVII.

DE HYPSICLE
ET EIVS OPERIBVS
I. M.
Breue Monitum.

HYPSICLES *Alexandriâ Ægypti vrbe celebri, natus, ibidemque vbi adoleuisset, Isidori magni auditor, rerum potiunte Ptolomæo Physcone; Patrem habuit hominem Matheseos bene peritum & coætaneos in ea simul illustres Protarchum & Basilidem Tyrium, colentem. Quorum isti dicauit, quæ tredecim Libris Elementorum Euclidis addita, & in quartum quintumque supradecimum diuisa, circumferuntur. In quibus Apollonium Pergæum sequutus; exiguùm operæ, vt refert ipse, impendit, quo symboli quidpiam etiam conferret in illustranda* DODECAEDRI *&* ICOSAEDRI *in eadem Sphæra descriptorum comparatione, atque inter se proportione. Et illud quidem eruditum ingenij Monimentum, cum eo quod* ΑΝΑΦΟΡΙΚΟΣ *inscribitur, seu vt exemplaria quædam volunt,* περὶ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ*; de tanti viri Operibus solùm superesse legimus.*

HYPSICLIS ANAPHORICVS, SIVE TRACTATVS DE ASCENSIONIBVS.

PROPOSITIO I.

SI fuerint quotlibet termini æqualiter ſe inuicem excedentes, deinceps poſiti multitudine pares, exceſſus quo compoſitus ex dimidio multitudinis à maximo termino incipientis ſuperat reliquos, eſt multiplex exuperantiæ ſingulorum ſecundùm quadratum abs dimidio multitudinis expoſitorum terminorum.

Sint quodlibet termini $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$, $\zeta\eta$, æqualiter ſe excedentes deinceps poſiti pluralitate pares, incipientes à maximo $\alpha\beta$ compoſitus vero ex dimidio multitudinis ſit $\alpha\delta$. Dico quod exceſſus, quo compoſitus ex dimidio multi-

ΥΨΙΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΟΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ. α'.

ΕΑΝ ὦσιν ὅσοι δηποτοῦν ὅροι ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ, ἑξῆς ἀλλήλων κείμενοι, ἄρτιοι τὸ πλῆθος, ἡ ὑπεροχὴ ᾗ ὑπερέχει ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ ἡμίσους τοῦ πλήθους ἀρχομένων ἀπὸ μεγίστου τῶν λοιπῶν, τῆς ἐν τοῖς πᾶσιν ὑπεροχῆς πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸν τετράγωνον τὸν ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ πλήθους τῶν ἐγκειμένων ὅρων.

Ἔστωσαν ὅσοι δηποτοῦν ὅροι οἱ αβ, βγ, γδ, δε, εζ, ζη, ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλων ἄρτιοι τὸ πλῆθος ἀρχόμενοι ἀπὸ μεγίστου τοῦ αβ ἡμίσους δὲ τοῦ πλήθους ἔστω ὁ αδ.

λέγω ὅτι ἡ ὑπεροχὴ ἣ ὑπερέχει ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους τῶν λοιπῶν τουτέστιν ἡ ὑπεροχὴ ἣ ὑπερέχει ὁ α δ τοῦ δ η τῆς ἐν τοῖς πᾶσιν ὑπεροχῆς πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸ τετράγωνον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους. Ἐπεὶ γὰρ ἡ τῶν α β, β γ, ὑπεροχὴ ἴση ἐστὶ τῇ τῶν δ ε, ε ζ, ὑπεροχῇ ἐναλλὰξ ἄρα ἡ τῶν α β, δ ε, ὑπεροχὴ ἴση ἐστὶ τῇ τῶν β γ, ε ζ ὑπεροχῇ. πάλιν ἐπεὶ ἡ τῶν β γ, γ δ ὑπεροχὴ ἴση ἐστὶ τῇ τῶν ε ζ, ζ η, ὑπεροχῇ. ὥστε ἡ τῶν α β, δ ε ὑπεροχὴ, καὶ ἡ τῶν β γ, ε ζ ὑπεροχὴ, καὶ ἡ τῶν γ δ, ζ η ὑπεροχὴ, τουτέστιν ἡ τῶν α δ, δ η, ὑπεροχὴ, τῆς τῶν α β, δ ε, ὑπεροχῆς πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν α β, β γ, γ δ, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ τῶν α β, δ ε, ὑπεροχὴ τῆς τῶν α β, β γ, ὑπεροχῆς πολλαπλασίων κατὰ τὸ πλῆθος τῶν α β, β γ, γ δ, ὥστε ἡ τῶν α δ, δ η, ὑπεροχὴ τῆς τῶν α β, β γ, ὑπεροχῆς πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸ τετράγωνον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους τῶν α β, β γ, γ δ, τουτέστι κατὰ τὸ τετράγωνον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων.

tudinis excedit reliquos, id est excessus quo $\alpha\delta$ superat $\delta\eta$ multiplex est exuperantiæ singulorum terminorum secundum quadratum abs dimidio multitudinis expositorum terminorum: Quoniam enim excessus terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$ æqualis est excessu terminorum $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$. Igitur & permutando excessus terminorum $\alpha\beta$ $\delta\varepsilon$ æqualis est excessui terminorum $\beta\gamma$, $\varepsilon\zeta$. Rursum quoniam excessus terminorum $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, æqualis est excessui terminorum $\varepsilon\zeta$, $\zeta\eta$. Itaque excessus terminorum $\alpha\beta$, $\delta\varepsilon$, & excessus terminorum $\beta\gamma$, $\varepsilon\zeta$, & excessus terminorum $\alpha\delta$, $\delta\gamma$, hoc est excessus terminorum $\alpha\delta$, $\delta\eta$, est multiplex exuperantiæ terminorum $\alpha\beta$, $\delta\varepsilon$, secundum multitudinem terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$. Est autem excessus terminorum $\alpha\beta$, $\delta\varepsilon$, multiplex exuperantiæ terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, secundum pluralitatem terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$. Igitur excessus terminorum $\alpha\delta$, $\delta\eta$, est multiplex exuperantiæ terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, secundum quadratum pluralitatis terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, id est secundum quadratum abs dimidio multitudinis expositorum terminorum.

PROPOSITIO II.

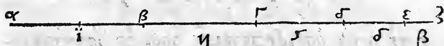
Si fuerint quodlibet termini æqualiter ſe excedentes deinceps poſiti multitudine impares, incipientes à maximo, compoſitus ex omnibus multiplex eſt medij termini ſecundum pluralitatem expoſitorum terminorum.

Sint quotlibet termini æqualiter ſe excedentes deinceps poſiti $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$, incipientes à maximo $\alpha\beta$, ſit autem eorum pluralitas impar. Dico quod $\alpha\zeta$ ex omnibus compoſitus multiplex eſt medij termini $\gamma\delta$ ſecundum pluralitatem terminorum.

Quoniam enim termini $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$, æqualiter ſe excedunt, & eſt terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, pluralitas æqualis pluralitati terminorum $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$, erit igitur ex æqualitate exceſſus terminorum $\alpha\beta$, $\gamma\delta$, æqualis exceſſui terminorum $\gamma\delta$, $\varepsilon\zeta$. Igitur vterque terminus $\alpha\beta$, $\varepsilon\zeta$, ſimul eſt multiplex termini $\gamma\delta$,

ΠΡΟΤΑΣΙΣ β'.

Ἐὰν ὦσιν ὁσοιδηποτοῦν ὅροι ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλων κείμενοι, περισσοὶ τὸ πλῆθος ἀρχόμενοι ἀπὸ μεγίστου ὁ ἐκ πάντων συγκείμενος τοῦ μέσου πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκκειμένων ὅρων.

Ἔστωσαν ὁσοιδηποτοῦν ὅροι ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλων κείμενοι αβ, βγ, γδ, δε, εζ, ἀρχόμενοι ἀπὸ μεγίστου τοῦ αβ τὸ δὲ πλῆθος αὐτῶν περισσὸν ἔστω. λέγω ὅτι ὁ ἐκ πάντων συγκείμενος ὁ αζ τοῦ μέζου τοῦ γδ πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν.

Ἐπὶ γὰρ οἱ αβ, βγ, γδ, δε, εζ, ἐν ἴσῃ εἰσὶν ὑπεροχῇ καὶ ἔστιν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν αβ, βγ, γδ, τῷ πλήθει τῶν γδ, δε, εζ, ἔσται ἄρα διʼ ἴσου ἡ τῶν αβ, γδ, ὑπεροχὴ ἴση τῇ τῶν γδ, εζ, ὑπεροχῇ συναμφότερος ἄρα ὁ αβ, εζ, τοῦ γδ, ἐστὶ διπλασίων, ὥστε συναμφότερος ὁ αβ, εζ, τοῦ γδ, πολλα-

πλασίων ἐστὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν αβ, εζ, διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ συναμφότερος ὁ βγ δε τοῦ γδ πολλαπλάσιός ἐστι κατὰ τὸ πλῆθος τῶν βγ, δε, καί ἐστιν ὁ γδ ἴσος ἑαυτῷ ὥστε ὁ αζ τοῦ γδ πολλαπλάσιος ἐστὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν αβ, βγ, γδ, δε, εζ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ γ'.

Ἐὰν ὦσιν ὁσοιδηποτοῦν ὅροι ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλων κείμενοι ἄρτιοι τὸ πλῆθος ὁ ἐκ πάντων συγκείμενος δύο τῶν κατὰ συζυγίαν πολλαπλάσιος ἐστὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων.

Συζυγεῖς δὲ ἀλλήλων ὅρους καλῶ δύο τοὺς ἄκρους καὶ πάλιν τοὺς τούτων ἐχομένους δύο, καὶ ἀεὶ δύο, τῶν ἑξῆς μέχρι τῶν μεσαιτάτων. ἔστωσαν ὁσοιδηποτοῦν ὅροι οἱ αβ, βγ, γδ, δε, εζ, ζη, ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλων κείμενοι. ἀρχόμενοι ἀπὸ μεγίστου τοῦ αβ τὸ δὲ πλῆθος αὐτῶν ἄρτιον ἔστω. λέγω

secundum

ſecundum pluralitatem terminorum $\alpha\beta$, $\varepsilon\zeta$. Similique argumento & vterque terminus $\beta\gamma$, $\delta\varepsilon$, eſt multiplex termini $\gamma\delta$, ſecundum pluralitatem terminorum $\beta\gamma$, $\delta\varepsilon$. Et eſt terminus $\gamma\delta$, ſibi ipſi æqualis. Igitur $\alpha\zeta$ cõpoſitus ex omnibus multiplex eſt medij termini $\gamma\delta$ ſecundum pluralitatem terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$.

PROPOSITIO III.

Si fuerint quodlibet termini æqualiter ſe excedentes deinceps inuicem poſiti pluralitate pares, compoſitus ex omnibus eſt multiplex duorum coniugatè ſumptorum ſecundum dimidium pluralitatis expoſitorum terminorum.

Coniugatos autem inuicem terminos voco binos extremos, & rurſus iis proximos, binos, & ſemper vtrimque in ordine binos donec ad medios peruentum ſit.

Sint quodlibet termini $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, $\varepsilon\zeta$, $\zeta\eta$, æqualiter ſe excedentes deinceps inuicem poſiti, incipientes à maximo $\alpha\beta$,

ſit autem eorum pluralitas par. Dico quod terminus $\alpha\,\eta$ compoſitus ex omnibus duorum coniugatè ſumptorum eſt multiplex ſecundum dimidium pluralitatis expoſitorum terminorum.

Quoniam enim exceſſus terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, æqualis eſt exceſſui terminorum $\varepsilon\zeta$, $\zeta\eta$. Igitur vterque ſimul terminus $\alpha\beta$, $\zeta\eta$, æqualis eſt vtrique ſimul termino $\beta\gamma$, $\varepsilon\zeta$, ſimilique argumento vterque ſimul terminus $\beta\gamma$, $\varepsilon\zeta$, æqualis eſt vtrique termino $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, inſunt igitur toti $\alpha\eta$ compoſito ex omnibus tot bini coniugatè ſumpti $\alpha\beta$, $\zeta\eta$, $\beta\gamma$, $\varepsilon\zeta$, $\gamma\delta$, $\delta\varepsilon$, quota eſt pluralitas terminorum $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, $\gamma\delta$, hoc eſt quotum eſt dimidium pluralitatis expoſitorum terminorum. Itaque $\alpha\,\eta$ duorum coniugatè ſumptorum eſt multiplex ſecundum dimidium pluralitatis expoſitorum terminorum.

PROPOSITIO IV.

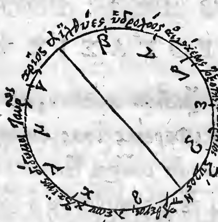
Zodiaco circulo in 360. circumferentias ęquales diuiſo, vnaquæque circũferentiarũ vocetur pars localis: ſimiliter & tempore in quo Zodiacus à quolibet puncto ad idem

ὅτι ἐκ πάντων συγκείμενος ὁ αη, δύο τῶν
κατὰ συζυγίαν πολλαπλάσιός ἐστι κατὰ τὸ ἥμι-
σου πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων. ἐπεὶ γὰρ ἡ
τῶν αβ, βγ, ὑπεροχὴ ἴση ἐστὶ τῇ τῶν εζ, ζη,
ὑπεροχῇ συναμφότερος ἄρα ὁ αβ, ζη,
ἴσος ἐστὶ συναμφοτέρῳ τῷ βγ, εζ, διὰ τὰ
αὐτὰ δὴ καὶ συναμφότερος ὁ βγ, εζ, ἴσος
ἐστὶ συναμφοτέρῳ τῷ γδ, δε, ἔνεισιν ἄρα
τῷ αη, τοσοῦτοι συναμφότεροι οἱ αβ, ζη,
βγ, εζ, γδ, δε, ὅσον ἐστὶ τὸ πλῆθος τῶν
αβ, βγ, γδ, τοῦτ᾽ ἔστιν ὅσον ἐστὶ τὸ ἥμισυ
τοῦ πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων· ὥστε ὁ αη,
δύο τῶν κατὰ συζυγίαν πολλαπλάσιός ἐστι κατὰ
τὸν ἥμισυ τοῦ πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ δʹ.

Τοῦ τῶν ζῳδίων κύκλου εἰς τριακοσίας
ἑξήκοντα περιφερείας ἴσας διῃρημένου, ἑκά-
στη τῶν περιφερειῶν μοῖρα τοπικὴ καλείσθω, ὁ-
μοίως δὴ καὶ τοῦ χρόνου ἐν ᾧ ὁ ζῳδιακὸς ἀφ᾽
οὗ ἔτυχε σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πα-
ραγίγνεται, εἰς τριακοσίοις ἑξήκοντα χρόνοις

ἴσοις διῃρημένοις ἕκαστος τῶν χρόνων μοῖρα χρονικὴ καλείσθω. τούτων ὑποκειμένων χρώμενοι τοῖς προγεγραμμένοις θεωρήμασιν, δείξομεν ὡς ἐν τῷ δοθέντι τόπῳ γινωσκομένου τοῦ λόγου ὃν ἔχει ἡ μακροτάτη ἡμέρα πρὸς τὴν βραχυτάτην ἡμέραν ἕκαστον τῶν ζωδίων γνωσθήσεται ἐν ὅσαις χρονικαῖς μοίραις ἀναφέρεται· ὑποκείσθω δὴ τὸ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πρὸς Αἴγυπτον κλῆμα, ἐν ᾧ ἡ μακροτάτη ἡμέρα πρὸς τὴν βραχυτάτην ἡμέραν λόγον ἔχει ὃν ζ πρὸς ε ὅτι γὰρ οὕτως ἔχει ἐδείξαμεν χρώμενοι ταῖς ἀπὸ τῶν γνωμόνων γινομέναις ἰσημεριναῖς μεσημβριναῖς σκιαῖς.

Ἐκκείσθω ὁ τῶν ζωδίων κύκλος ἐν ᾧ

punctum reuertitur in trecenta ſexaginta tempora æqualia diuiſo, vnumquodque tempus vocetur pars temporalis.

His ſuppoſitis, vtentes iis quæ ſupra deſcripta ſunt Theorematis, oſtendemus quod in dato loco data ratione maximæ diei ad breuiſſimam, cognoſcetur in quot temporalibus partibus vnumquodque ſignum exoritur. Supponatur igitur clima per Alexandriam Ægypti, in quo climate dies maxima ad breuiſſimam diem rationem eam habet quam ſeptem ad quinque. Quod enim ita ſe habeat demonſtrabimus, vtentes tropicis meridianis vmbris quas Gnomones proiiciunt.

Exponatur Zodiacus circulus in quo

sit $\alpha\eta$, diameter æquinoctialis, diuidaturque circulus in signa (duodecim punctis) $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \varepsilon, \zeta, \eta, \vartheta, \kappa, \lambda, \mu, \nu$, sitque α principium ♈, β initium ♉, γ, initium ♊, & reliqua deinceps puncta signorum sequentium concipiantur esse principia.

Quoniam maxima dies ad breuissimam diem rationem habet vt 7. ad 5. & est maximus dies tempus quo semicirculus post capricornum ascendit, hoc est $\delta\eta\lambda$. Breuissimæ vero diei tempus quo semicirculus post Capricornum ascendit, hoc est λ, α, δ. Igitur tempus ascensionis semicirculi δ, η, λ, ad tempus ascensionis semicirculi λ, α, δ, rationem habet quam 7' ad 5'. At circulus integer ascendit in temporalibus partibus 3'6'0'. Igitur semicirculus δ, η, λ, ascendit in temporalibus partibus 210. semicirculus vero λ, α, δ, in temporalibus partibus 150. at vero quadrans, $\delta\eta$, æquali tempore ascendit ac quadrans $\eta\lambda$. Quadrans verò $\lambda\alpha$ æquali tempore ascendit, ac quadrans $\alpha\delta$, æqualiter enim distant ab æquinoctiali. Igitur quadrans $\delta\eta$, ascendet in partibus temporalibus 105. Quadrans verò $\delta\alpha$ ascendet in partibus tem-

ἰσημερινοῦ διάμετρος ἡ α η καὶ διῃρήσθω ὁ κύκλος εἰς τὰ ζῴδια κατὰ τὰ α β, γ δ, ε ζ, η θ, κ, λ, μ, ν, καὶ ἔστω τὸ μὲν α σημεῖον ἀρχὴ Κριοῦ. τὸ δὲ β, ἀρχὴ τοῦ ταύρου. τὸ δὲ γ, ἀρχὴ διδύμων, καὶ τὰ ἑξῆς σημεῖα τῶν ἑξῆς ζωδίων νοείσθω. Καὶ ἐπεὶ ἡ μεγίστη ἡμέρα πρὸς τὴν βραχυτάτην ἡμέραν λόγον ἔχει ὃν ὁ ζ' πρὸς ε' καὶ ἔστι μεγίστης ἡμέρας χρόνος. ἐν ᾧ τὸ μετὰ τὸν καρκίνον ἡμικύκλιον ἀναφέρεται τουτέστι τὸ δ η λ, ἐλαχίστης δὲ ἡμέρας χρόνος ἐν ᾧ τὸ μετὰ τὸν αἰγόκερων ἡμικύκλιον ἀναφέρεται τὸ λ α δ, ὁ ἄρα τῆς τοῦ δ α λ ἡμικυκλίου ἀναφορᾶς χρόνος πρὸς τὸν τοῦ λ α δ ἡμικυκλίου ἀναφορᾶς χρόνον, λόγον ἔχει ὁ ζ' πρὸς ε'; καὶ ὅλος κύκλος ἀναφέρεται ἐν χρονικαῖς μοίραις τξ'· τὸ μὲν ἄρα δ η λ, ἡμικύκλιον ἀναφέρεται ἐν μοίραις χρονικαῖς σι' τὸ δὲ λ α δ, ἡμικύκλιον ἐν μοίραις χρονικαῖς ρν', καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ; τὸ μὲν δ η τεταρτημόριον τῷ η λ, τεταρτημορίῳ ἀναφέρεται, τὸ δὲ λ α, τεταρτημόριον τῷ α δ τεταρτημορίῳ ἀναφέρεται.

ἴσον γὰρ ἀπέχει τὸ ἰσημερινοῦ· τὸ μὲν ἄρα δ η τεταρτημόριον ἀνενεχθήσεται, ἐν μοίραις χρονικαῖς ρέ, τὸ δὲ δ α, τεταρτημόριον ἀνενεχθήσεται ἐν μοίραις χρονικαῖς οέ, ὑπερέχει ἄρα ὁ τοῦ η ζ, ε δ, τεταρτημορίου διαφορᾶς χρόνος τοῦ τοῦ δ γ, β α, τεταρτημορίου διαφορᾶς χρόνου μοίραις χρονικαῖς λ'. καὶ ἐπεὶ ἓξ ὅροι εἰσὶν αἱ τῶν η ζ, ζ ε, ε δ, δ γ, γ β, β α, περιφερειῶν διαφοραὶ ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλων κείμενοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ μεγίστου τοῦ πρὸς τῷ η (τοῦτο γὰρ ὑπόκειται τοῖς περὶ διαφορικὰ πραγματευομένοις) ἡ ὑπεροχὴ ᾗ ὑπερέχει ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ ἡμίσοις τοῦ πλήθοις ἀρχομένων ἀπὸ μεγίστου τῶν λοιπῶν τῆς ἐν τοῖς πᾶσιν ὑπεροχῆς πολλαπλασίων ἐστὶ κατὰ τὸν τετράγωνον τὸν ἀπὸ τοῦ ἡμίσοις τοῦ πλήθοις. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ὑπεροχὴ τῶν διαφορῶν ᾗ ὑπερέχει ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ ἡμίσοις τοῦ πλήθοις ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ μεγίστου τῶν λοιπῶν, μοῖραι χρονικαὶ τριάκοντα. ὁ δὲ τετράγωνος ἀπὸ τοῦ ἡμίσοις θ'. τὸ δὲ ἔνατον τῶν τριάκοντα εἰσι μοῖραι χρονικαὶ

poralibus

poralibus 75. itaque tempus aſcenſionis quadrantis $\eta\zeta$, $\epsilon\delta$, ſuperat tempus aſcenſionis quadrantis $\delta\gamma$, $\beta\alpha$, partibus temporalibus 30.

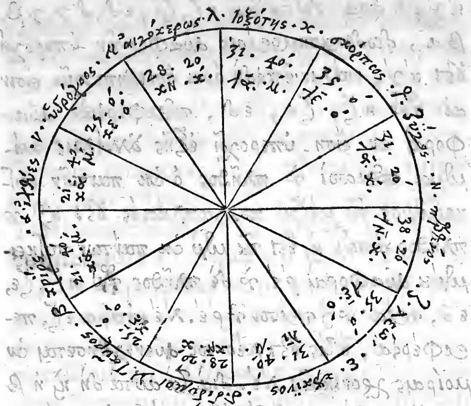
Et quoniam aſcenſiones circumferentiarum $\eta\zeta$, $\zeta\epsilon$, $\epsilon\delta$, $\delta\gamma$, $\gamma\beta$, $\beta\alpha$, ſunt ſex termini æqualiter ſe excedentes deinceps poſiti, incipientes à maximo in puncto η (hoc enim ſupponitur ab iis qui de aſcenſionibus tractauerunt) exceſſus quo compoſitus ex dimidio multitudinis, incipientes à maximo termino excedit reliquos, ſingulorum exceſſuum eſt multiplex ſecundum quadratum à dimidio multitudinis.

Eſt autem exceſſus aſcenſionum quo compoſitus ex dimidio multitudinis incipientis à maximo termino excedit reliquos, partes 30. quadratum vero à dimidio eſt 9. nona autem pars 30. partium eſt partium temporalium trium, minutorum 20. Exceſſus igitur aſcenſionum in dodecatemoriis $\eta\zeta$, $\zeta\epsilon$, $\epsilon\delta$, $\delta\gamma$, $\gamma\beta$, $\beta\alpha$, eſt partium trium minutorum viginti.

Rurſum quoniam aſcenſiones circumferentiarum $\eta\zeta$, $\zeta\epsilon$, $\epsilon\delta$, ſunt quotlibet

termini æqualiter se excedentes deinceps positi numero impares: Igitur compositus ex omnibus multiplex est medij termini secundum pluralitatem terminorum. Sunt autem compositi ex omnibus ascensionalia tempora. 1'0'5'. pluralitas autem circumferentiarum η ζ, ζ ε, ε δ, tria. Tertia autem pars 1'0'5'. est 3'5': Igitur circumferentia ε ζ, quæ est signi Leonis ascendet in partibus temporalibus 3'5'. propter eadem vtique referetur circumferentia β γ, quæ est ♉ in partibus temporalibus 2'5'. Circumferentiarum deinceps sequentium ascensiones se inuicem excedunt partibus temporalibus tribus, minutis 20. Igitur ♈ ascendet in partibus temporalibus 21. minuti 40. ♉ vero in 25. ♊ 28. 20. ♋ in 31. 40. ♌ in 35. ♍ in 38. 2'0. Et in tempore æquali circumferentia ζ η circumferentiæ ϑ η, ε ζ. verò ϑ κ, & quæ æqualiter distant ab æquinoctiali æquali tempore ascendent. Igitur ascendet ♎ in partibus 31. 20. ♏ in 35. ♐ in 31. 40. ♑ in 28. 20. ♒ in 25. ♓ in 21. 40.

κγʹ, ἡ ἄρα τῶν ἐν τοῖς ηζ, ζε, εδ, δγ, γβ, βα, δωδεκατημορίοις διαφορῶν ὑπεροχὴ ἐστι κγʹ, πάλιν ἐπειδὴ ὅροι ὁσοιδηποτοῦν εἰσιν αἱ τῶν ηζ, ζε, εδ, περιφερειῶν διαφοραὶ ἐν εἴσῃ ὑπεροχῇ ἑξῆς ἀλλήλοις κείμενοι περισσοὶ τὸ πλῆθος ὁ ἐκ πάντων συγκείμενος τοῦ μέζου πολλαπλάσιός ἐστι κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ἐστι τοῦ μὲν ἐκ πάντων συγκειμένου διαφοραὶ ρεʹ τὸ δὲ πλῆθος τῶν ηζ, ζε, εδ, τρία· τὸ δὲ τρίτον τῶν ρεʹ. λεʹ, ἡ ἄρα εζ, περιφέρεια, ἥτις ἐστὶ λέοντος διενεχθήσεται ἐν μοίραις χρονικαῖς λεʹ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ βγ, διενεχθήσεται ἥτις ἐστὶ ταύρου ἐν μοίραις κρονικαῖς κεʹ, καὶ ὑπερέχουσιν ἀλλήλων αἱ τῶν ἑξῆς περιφερειῶν διαφοραὶ μοίραις χρονικαῖς μʹ. ὁ μὲν ἄρα κριὸς διενεχθήσεται ἐν μοίραις χρονικαῖς κα, μʹ, ὁ δὲ ταῦρος, ἐν κεʹ. δίδυμοι δὲ ἐν κηʹ. κʹ. καρκίνος, δὲ ἐν λαʹ. μʹ. λέων δὲ ἐν λεʹ. παρθένος δὲ ἐν ληʹ. κʹ, καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ· ἡ μὲν ζη, τῇ θη, ἡ δὲ εζ, τῇ θκʹ καὶ αἱ ἴσον ἀπέχουσαι ἐν ἴσῳ χρόνῳ διαφέρονται.

Ἀνενεχθήσεται ἄρα. ζυγὸς μὲν δὴ λη'. κ'. σκορπίος δὲ ἐν λε'. τοξότης δὲ ἐν λα', μ' αἰγόκερως δὲ ἐν κη'. κ'. ὑδροχόος δὲ ἐν κε', ἰχθύες δὲ ἐν κα'. μ'. Φανεραὶ δὲ καὶ αἱ τῶν ζωδίων καταδύσεις ἔσονται ἐπειδήπερ ἑνὸς οὐδήποτε ζωδίου ἀναφορὰ ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ κατὰ διάμετρον ζωδίου καταδύσει.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ε'.

Τῆς ὑπεροχῆς γιγνομένης ᾗ ὑπερέχουσιν

Erunt autem cogniti & signorum occasus, quoniam vniuscuiusque signi ascensio æqualis est descensioni signi oppositi.

PROPOSITIO V.

Cognito excessu, quo se inuicem supe-

rant aſcenſiones duodecim ſignorum Zodiaci deinceps poſitorum cognoſcentur & partium vniuſcuiuſque ſigni triceſimarum deinceps poſitarum aſcenſiones in quo ſint exceſſu.

Exponatur Zodiaci circuli dodecatemoria deinceps inuicem poſita $\alpha\beta$, $\beta\gamma$. Et $\alpha\beta$ aſcendat in maiori tempore quam $\beta\gamma$.

Initium verò aſcenſionis ſit α punctum. Igitur aſcenſio dodecatemorij $\alpha\beta$, excedit aſcenſionem dodecatemorij $\beta\gamma$ partibus temporalibus tribus minutis viginti. Dico quod in dodecatemoriis $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, æqualiter ſe excedunt aſcenſiones triceſimarum partium incipientes à maximo in α. Igitur exceſſus quo compoſitus ex dimidio multitudinis excedit reliquos, eſt multiplex exuperantiæ omnium terminorum ſecundum quadratum à dimidio multitudinis terminorum. Eſt autem dodecatemorum $\alpha\beta$, & $\beta\gamma$, exceſſus partes

ἀλλήλων αἱ τῶν ἑξῆς δωδεκατημορίων τοῦ ζωδιακοῦ διαφοραὶ, καὶ τῶν ἐν τοῖς δωδεκατημορίοις τεσσαρακοστημορίων τῶν ἑξῆς ἀλλήλοις κειμένων γνωσθήσονται αἱ διαφοραὶ, ἐν ᾗ εἰσιν ὑπεροχῇ, ἐκκείσθω τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου δωδεκατημόρια ἑξῆς ἀλλήλοις τὰ α β, β γ, καὶ ἐν πλείονι χρόνῳ τὸ α β τοῦ β γ διαφερέσθω.

β γ α

Ἀρχὴ δὲ τῆς διαφορᾶς ἔστω τὸ α σημεῖον. ἡ ἄρα τοῦ α β δωδεκατημορίου διαφορὰ τῆς τοῦ β γ δωδεκατημορίου διαφορᾶς ὑπερέχει μοίραις χρονικαῖς γ γ', λέγω δὴ ὅτι τῶν ἐν τοῖς α β, β γ, δωδεκατημορίοις τεσσαρακοστημορίων τῶν ἑξῆς ἀλλήλων κειμένων ἀρχομένων ἀπὸ μεγίστου τοῦ πρὸς τῷ α γνωσθήσονται αἱ διαφοραὶ ἐν ᾗ εἰσιν ὑπεροχῇ. Ἐπεὶ γὰρ ἐν τοῖς α β, β γ, δωδεκατημορίοις αἱ τεσσαρακοστημορίων διαφοραὶ ἐν ἴσῃ εἰσὶν ὑπεροχῇ ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς α, ἡ ὑπεροχὴ ἡ ὑπε-

ρέχει ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους τῶν λοιπῶν πολλαπλασίων ἐστὶ τῆς ἐν τοῖς πᾶσιν ὑπεροχῆς κατὰ τὸν τετράγωνον τὸν ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων· καὶ ἐστιν ἡ μὲν τῶν α β, β γ, ὑπεροχὴ μοίραις χρονικαῖς γ γ', ὁ δὲ τετράγωνος ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλήθους ἐστὶ ϡ. τὸ δὲ τῶν γ γ' ἐννεακοσιοστόν ἐστιν γ, κ', ιγ', κ'. ἡ ἄρα ζητουμένη ἀναφορικὴ ὑπεροχὴ τῶν ἐν τοῖς δωδεκατημορίοις τριακοστημορίων τῶν ἑξῆς ἀλλήλοις ἐστὶν ιγ' γ', ιγ' κ'.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ϛ'.

Τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου δωδεκατημορίου οὗ δήποτε οὖν γνωριζομένου ἐν ὅσαις χρονικαῖς μοίραις ἀναφέρεται· γιγνωσκομένης δὲ καὶ τῆς ἀναφορικῆς ὑπεροχῆς ᾗ ὑπερέχουσιν αἱ τῶν ἐν τοῖς δωδεκατημορίοις τριακοστημορίων τῶν ἑξῆς ἀλλήλοις κειμένων ἀναφοραὶ καὶ ἕκαστον τῶν τριακοστημορίων γνωσθήσεται ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἀναφέρεται.

Ἐκκείσθω τὸ τοῦ Κριοῦ δωδεκατημόριον τὸ

temporales

temporales tres, minuta viginti: Quadratum verò ab dimidio multitudinis est 900. At verò pars nongentesima partium 3. 2′0. est 13. 2′0′. Igitur excessus ascensionalis quæsitus partium vniuscuiusque signi tricesimarum deinceps * positarum est 70′. 70′. 13′. 20′.

* *Aduertat lector, quod post ἀλλήλοις in Græco cõtextu, hîc è regione impresso; vox κειμένων, addi oporteat:* (positarum *Latinè vertimus*) *Et quod etiam legendum sit* ο′ο′. *vice* ιγ. γ.

PROPOSITIO VI.

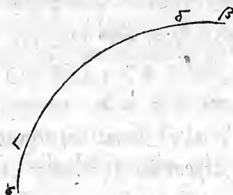
Cognito quolibet signorum circuli dodecatemorio in quot temporalibus partibus ascendat: cognito etiam ascensionali excessu, quo se inuicem excedunt, partium vniuscuiusque signi tricesimarum deinceps positarum ascensiones, cognoscetur & in quanto tempore ascendat vnaquæque pars tricesima.

Exponatur dodecatemorion Arietis α β, (nihil autem intererit, etsi quodli-

bet aliud ſupponamus) igitur dodecatemorion $\alpha\,\beta$, aſcendit in partibus 21. 40'. oportet inuenire in quanto tempore aſcendat vnaquæque pars triceſima ſigni $\alpha\,\beta$.

Sit $\alpha\,\gamma$, pars prima $\delta\,\beta$, verò vltima triceſimarum ſigni $\alpha\,\beta$. Et quoniam ſunt quodlibet termini (ſcilicet aſcenſiones partium dodecatemorij $\alpha\,\beta$, triceſimarum deinceps poſitarum) æqualiter ſe excedentes pluralitate pares, incipientes à maximo $\alpha\,\gamma$. Compoſitus igitur ex omnibus eſt multiplex duorum coniugatè ſumptorum, ſecundum dimidium multitudinis expoſitorum terminorum. Com-

αβ (οὐδὲν γὰρ διοίσει καὶ ἐὰν ἄλλο ὑποθώμεθα) τὸ αβ, ἄρα δωδεκατημόριον ἀναφέρεται ἐν μοίραις χρονικαῖς κα´, μ´, δεῖ δὴ εὑρεῖν καὶ ἕκαστον τῶν ἐν τῷ αβ δωδεκατημορίῳ τριακοστημορίων ἐν πόσῳ χρόνῳ ἀναφέρεται.

Ἔστω α μὲν τριακοστημόριον, τὸ αγ, ἔσχατον δὲ τὸ αβ, καὶ ἐπεὶ ὅροι ὁσοιδηποτοῦν εἰσιν αἱ τῶν ἐν τῷ αβ δωδεκατημορίῳ τριακοστημορίων τῶν ἑξῆς ἀλλήλοις κειμένων ἀναφοραὶ ἐν ἴσῃ ὑπεροχῇ, ἄρτιοι τὸ πλῆθος ἀρχόμενοι ἀπὸ μεγίστου τοῦ αγ, ὁ ἐκ πάντων τῶν ὑποκειμένων συγκείμενος δύο τῶν κατὰ συζυγίαν πολλαπλάσιός ἐστι κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πλήθους τῶν ἐκκειμένων ὅρων, καὶ ὁ μὲν ἐκ

πάντων τῶν ὑποκειμένων ἐστὶ κ'α', μ'α', ὁ δὲ ἥμισυς τοῦ πλήθους ιε', τὰ δὲ ιε' τῶν κ'α', μ' γίγνεται α'. κ'ϛ', μ', συναμφότερος ἄρα ἡ αγ, δβ, διενεχθήσεται ἐν μοίραις χρονικαῖς α', κ'ϛ', μ''.

Πάλιν ἐπεὶ αἱ τῶν ἐν τῷ αβ, δωδεκατημορίῳ περιφερειῶν διαφοραὶ ἐν ἴσῃ εἰσὶν ὑπεροχῇ ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς αγ καὶ ἔστι πρώτη μὲν ἡ αγ, ἐσχάτη δὲ ἡ δβ ὑπερέχει ἡ αγ τῆς δβ α'θ', ὑπεροχαῖς ταῖς ἀνὰ ιγ', κ', αἱ δὲ τοσαῦται ὑπεροχαὶ αἱ ἀνὰ συντεθεῖσαι γίγνονται ο', ϛ', κ'ϛ', μ', ὥστε καὶ ἡ τῆς αγ διαφορᾶς ὑπεροχὴ πρὸς τὴν δβ, ἐστὶν ο', ϛ', κ'ϛ', μ', καὶ συναμφότερος ἡ αγ, δβ, διαφοραὶ ἐν μοίραις χρονικαῖς α', κ'ϛ', μ', ἡ μὲν ἄρα αγ, διανεχθήσεται ἐν ο', μ'ϛ', λ'γ', κ', ἡ δὲ δβ, ἐν ο', μ', ϛ', μ', τούτων δὲ εὑρημένων καὶ γιγνωσκομένης τῆς ἐν ταῖς ἑξῆς περιφερείαις διαφορικῆς ὅ ἐστιν οὐδὲν ο', ιγ', κ', καὶ αἱ λοιπαὶ γνωσθήσονται ἐφ' ὅσῳ χρόνῳ διαφέρονται.

ΤΕΛΟΣ.

poſitus autem ex omnibus eſt partium 21. 41': dimidium verò multitudinis eſt 15. Eſt autem 1. gradus 26'. 40'. pars decimaquinta 21. 40., vtraque igitur circumferentia $\alpha\gamma$, $\delta\beta$, ſimul ſumpta aſcendet in partibus temporalib. 1. 26. 40.

Rurſum quoniam circumferentiarum triceſimarum ſigni $\alpha\beta$, aſcenſiones æqualiter ſe excedunt, incipientes à maxima $\alpha\gamma$. Eſtque prima quidem $\alpha\gamma$, vltima $\delta\beta$. Igitur $\alpha\gamma$ excedit $\delta\beta$ exceſſibus 2'9'. qualium vnus eſt 13. 20. Tot vero (13. 20.) exceſſus compoſiti fiunt 70. 6'. 2'6'. 4'0''. Itaque & circumferentiæ $\alpha\gamma$, exceſſus ſupra circumferentiam $\delta\beta$ eſt 70. 6. 26. 40. Eſt autem vtriuſque $\alpha\gamma$, $\delta\beta$, circumferentiæ ſimul ſumptæ aſcenſio in partibus temporalibus 1. 26. 40. Igitur circumferentia $\alpha\gamma$ aſcendet in 70. 46'. 33. 20. circumferentia verò $\delta\beta$, in 70. 40. 6. 40. His autem inuentis, & cognito in circumferentiis deinceps poſitis exceſſu aſcenſionali, qui eſt 70. 13. 20. & quanto in tempore aſcendant reliquæ, cognitum erit.

Hypſiclis de Aſcenſionibus finis.

Annotatio Interpretis.

NE hanc, iuxta ac ſequentem proximè paginam, inanem eſſe ſinamus: vel potiùs (quod cane peius & angue ſemper fugimus) parùm ingenui dicamur ipſi; reticere non poſſumus nec debemus, nos Circuli, qui ſupra depictus eſt, pagina nempe vigeſima Opuſculi huius, numeros, ad limam Salmaſij emendaſſe. Neque enim, (fatemur liberè) ita deſignantur in noſtro, aut in Regiis duobus bonæ notæ Codicibus, quorum nobis vſuram is dedit, qui ſuo merito, nunc Regi Chriſtianiſſimo eſt à Bibliothecis, Illuſtriſſ. Archimandrita COLBERTVS, homo & ſapientiſſimus & humaniſſimus. Sed fortè quis locum à nobis deſideret, quò ille Vir magnus, noſtræ Varro ætatis, Cl. Salmaſius, hanc Emendationem protulerit. Vnde hìc totum deſcribere placuit, vt eſt in eius Diatriba de Annis Climactericis, pag. 688. *In Hypſicle,* inquit, ἀναφορικῷ, *quod in Pluteis Bibliothecarum reconditum ſeruatur, extat Circuli figura in duodecim partes lineatim diuiſi, cum ſignorum duodecim nominibus, & eorum anaphoris ad Clima Alexandriæ conſtitutis, quamuis qui deſcripſit ad oram adnotauerit:* ἐσφαλμένως καταγραφῆναι ὡς ἐν ἀρχετύπῳ σεσημείωται: *facile tamen nobis fuit numerorum errata corrigere, cùm ex quibuſdam certum ſit, deſcriptas ibi*

esse ἀναφορᾶς Climatis primi, vt tunc habebatur, hoc est δι' Ἀλεξανδρείας. De eo enim dubitare non ſinit ἀναφορὰ Tauri notata numero κε', & Leonis λε'. Qui numeri anaphorici in aliud Clima non quadrant. Reliquos numeros ad hanc normam emendare pronum fuit. Sed & Geminis ἀναφορὰ in eo tribuitur κη'. γ'. qui ſunt anni viginti octo cum tertia parte anni, id eſt quatuor menſibus, quod de gradibus non poteſt accipi. Alij pro eo ponunt κη'. μ'. Viginti ſunt anni & viginti anni partes. Etiam Virgini & Libræ, qui ſunt ἰσανάφορα ſigna in eo ſchemate Hypſicleo numerus tribuitur, λη'. γ'. non ſunt graduum numeri, ſed annorum. Triginta octo anni cum parte 3. Apud alios ſcriptum eſt λη'. μ'. Quod de graduum numero interpretatus eſt Scaliger, cùm ſint anni triginta octo, & quadraginta anni partes, ex ſexaginta, quæ annum integrum abſoluunt. Duo ſunt anni trientes, quod δὶς τρίτον Mathematici Græci interdum appellant. Non igitur hæc inter ſe conueniunt, vt putauit Scaliger Aſcenſionum vetuſtarum ſchema cum caſtigatis à Ptolemæo, quia in antiquo diagrammate anaphorico Climatis Ægyptiaci per annos anaphoræ ſupputatæ ſint. In eo verò quod Ptolemæus emendauit per gradus, ſiue μοίρας. Et veriſſimè admonuit Porphyrius, cùm tantum ſit diſcrimen antiquarum in Signis anaphorarum cum Ptolemaïca & emendata ratione, nullo modo hæc adeò diuerſa ἀναφορικὰ inter ſe poſſe conuenire, nec partitionem Temporum anaphoricorum ex priore methodo cum recentiore conciliari. Hæc Salmaſius.

Summa Priuilegij Christianißimi Regis.

LVDOVICI XIV. Franciæ & Nauarræ Regis Christianissimi, Diplomate cautum est, ne quis in ipsius regno, aliisve locis eius ditioni subiectis, intra proximos nouem annos, à die impressionis perfectæ prima inchoandos, excudat, vendat, vendendum excudendumque quouis modo ac ratione curet Librum, qui inscribitur, *Damiani Philosophi Heliodori Larissæi de Opticis Libri duo*, &c. Græc. Lat. præter Sebastianum Cramoisy Regis & Reginæ Architypographum, Regiæ Typographiæ Gubernatorem, necnon Vrbis Exconsulem, aut aliis, quibus ipsemet concesserit; sub pœnis originali Diplomate contra delinquentes expressis. Lutetiæ Parisiorum, die 29. Iulij anno 1655. Sic signatum,

CRAMOISY.

Hæc prima editio perfecta fuit vltima Iulij 1657.